

EMMA 2007 HERNING

A 2007. évi auto hifi Európa Bajnokságot Herningben, Dániában rendezték meg. Az EB-re történő nevezés hasonló volt, mint a korábbi években, vagyis az adott nemzet legjobbjai mehettek.

Sajnos nekünk, magyaroknak ez nem adatott meg, mert nem volt nemzeti bajnokság 2007-ben, ugyanis a szövetség 'gyengélkedik'. Ne tessék semmi rosszra gondolni, egyszerűen arról van szó, hogy a szövetséget támogató cégek is gyengélkednek (mint ahogyan egész Magyarországon az ótőhifi), így nem jut pénz a szponzorációra, nincs bevétele a HUMMÁ-nak, így versenyrendezés sincs. Pótcselekvésként, meg hogy el ne felejtjük 1 más, a nyáron 2 alkalommal is volt HUMMA PARTI. Az egyiket pont jómagam szerveztem Soltvadkerten a tóparton . Ennyire futotta 2007-ben.

Nos, fentiek tükrében már értheti a kedves olvasó, hogy miért is nem volt magyar induló az EB-n.

Ennek ellenére, Pálfi Gyuri elhatározta, hogy nélküle nem fogják megrendezni a 'bulit'. Ehhez az elhatározáshoz tettes társakat keresett, és mindjárt egyik kollégájában, Biró Tamásban meg is találta az egyiket. Aztán keresett még egy embert a régi ótőhifivel fertőzött ismerősök közül, és e lista élén én is ott voltam. Gyuri hívására egyet aludtam, majd másnap reggel jól megválaszoltam neki, hogy IGEN. Mindjárt intéztük is a dolgokat, repjegy, szálloda, bérautó, stb.

Elérkezett az indulás napja, okt. 26-án reggel fél 4-kor keltem, mindjárt hívtam Lubi Zoli barátomat, hogy ébresztő van kispajtás, hamar vigyél FERIHEGYRE... Négyre meg is jött Zoli, megindultunk, de megálltunk NYÁREGYHÁZÁN , hogy felvegyük Biró 'pofesszort'. Aztán így hármásban vártuk meg a 2-es terminálon, hogy megérkezzen PGY. Nem is késett el, a repülő viszont 1 óra késéssel indult, valami csatlakozó járatot kellett megvárni. Sima utunk volt KOPPENHÁGÁIG, végig tejfölt öntöttek alá az égiek:

A leszállás már nem volt ilyen sima, a pilóta odavágta a gépet, nem is kapott tapsot... Kikaszálódtunk a gépből, meg a metál kontrollból, aztán megkerestük a reptér melletti parkolóházban az AVIS-tól bérelt GyorswágenGOLF-5-öt. Befészeltük magunkat a járműbe, majd Gyuri táskájából előkerült a Harman Kardon gyártmányú navigációs kütyü. (Egyes haverjaim szerint nincs is ilyen kifejezés, hogy 'harmankardon', hanem olyan van, hogy marmon kanna, ezt legalábbis ki lehet mondani) Jól fel sikerült helyezni a Marmon Kannát a szélvédős tartó izével az üvegre, aztán irány Horány, vagyis Herning.

Elég nehezen találta meg a műholdakat a masina, de utána mindent tudtunk. Még egy TMC vevő antennát is bele dugtunk a bal oldalába, így aztán mindig tudtuk, hol van éppen útéptítés. (azt, hogy hol van benzinkút, nem árulta el)

Mintegy 320 km után beérkeztünk Herningbe, a szállásunkra, majd röviddel utána elmentünk a kiállításra. Pontosan odavezetett bennünket a marmon kanna a kiállítási terület bejáratához. Letámasztottuk a wágent, megvettük a jegyeket két napra, és bementünk. Óriási területen volt a kiállítás, kb. 2-szer akkora, mint nálunk a BNV.

Minden csarnokban volt valami, ami az autóval kapcsolatos. Az ótóhifis terület 2 csarnokban volt, de itt voltak más extrákat bemutató standok is. (láttam 999 DK-ért (kb. 30e Ft) xenon szettet alumínium bőröndben.) Az EMMA 3 csarnokot foglalt le, kettőben a versenyző ótók voltak, egy körscarnokban pedig az EMMA racing. A kiállításon szétnéztünk, szinte minden nagy márkának volt standja, azonban igazi nagy újdonságot nem láttam autó hifiből. Viszont elidőztünk egy kicsit az új autóknaál, megcsodáltuk a különféle márkákat, különösen az új Mazda 6-ot, meg az Audi A4-et. Jó sokáig bent voltunk a kiállítás területén, néhány autót meg is hallgattunk. Este elmentünk vacsorázni egy kínai resztorantba. Reggel 'jó korán' felébredtünk, én 9-kor, és átmentem a szálloda melletti ALDI-ba, hogy valami okosat tudjak vásárolni itthoni szeretteimnek emlékül. Hát néhány szelet csokin kívül mást nem tudtam venni, mert ugyanaz a kínálatuk, mint nálunk a Penny, vagy a Lidl. Az árak is szinte ugyanazok, talán egy hajszálat magasabb, mint itthon.

(Az utcákon szétnézve szembe ötlík, hogy a házak zöme egyforma, szinte mindegyik kisméretű téglából van építve, hatalmas ablakkal. Este mikor sétáltunk a belvárosban, simán be lehetett látni a lakásokba, ott ültek frankón a manusok és nézték a tévét...A függönyök csak jelképesen vannak. Sok kétüleses autót látni, ami nem azért van, mert nem telik nagyobbra, hanem valami adózási megfontolás végett még a nagy terepjárókat is átalakítják 2 ülésesre, és sárga rendszámmal járnak. Már a kereskedésekben is így frankón átalakítva árulják, sőt bent a kiállításon is szinte minden márka kereskedője kínált ilyen módon félig teherré alakított egyterüeket, kombikat, suv-okat.)

Nos, az én két útitársam másik szobában volt elkvártélyozva, így felzaklattam őket fél 10-kor telefonon, hogy ideje reggelizni! 10 körül előkerültek, és Gyuri valamit morgott a korai ébresztőről, meg a varjakról. (A szálloda melletti fákra 9 körül egy zászlóaljnyi varjú telepedett le, és harsányan vitatták meg az aznapi parancskihirdetést, aminek a 'zaja' Gyuriék szobájába behallatszott erősen, mert az ablak szigszalaggal volt behegesztve a keretbe, hogy ki ne essen.) Elfogyasztottuk a svéd kisasztalos reggelit, és neki indultunk a városi golf pályának, mármint, hogy megtaláljuk, mert Gyuri golf megszállott. A pályát megtaláltuk, nagyon szép volt, de az ott lévő üzlet zárva volt. Érdeklődésünkre megmondták a legközelebbi üzlet címét (30Km), majd a navi odavezetett bennünket. Jól kinézelődtük magunkat, aztán még elmentünk egy másik golf pályához is. Érdekes volt, hogy a parkolóban lévő kb. 100 autóból a BMW X3 volt a legkomolyabb. Kíváncsi lennék rá, hogy nálunk egy ilyen golf pálya mellett milyen autók állnak? Szerintem az X3 lenne a leggagyibb...(Van egy régi Dán ismerősöm- a Karcsi Bá'- aki elmesélte, hogy a kis faluja mellett van egy nagy faipari cég, aminek van egy leányvállalata Warsóban meg egy Budapesten. A lengyel cégvezető X5-ös BMW-vel jár, a felesége kis BMW-vel. A magyar üzem vezetője S Mercivel, felesége C Mercivel. A dán nagyfőnök Corsával jár, a felesége meg biciklivel... NO KOMMENT)

Végre beértünk a kiállításra, egész estig hallgatóztunk, jó néhány jármű hangja lenyűgözött, sikerült (mint később kiderült) két győztes kocsit is hallgatni. A szlovén Golf 5-öt meghallgattam, elég jól szólt, bár a szub erősen imbolygott, és a színpad fókusza nem volt tökéletes. Per Söder bogarát is meghallgattam, nekem nagyon erős volt a szub, és egy kicsit harsánynak tűnt a 3 utas rendszer, de a színpad geometria csodálatos...(a bogaraknak általában jó a geometriája...) Meghallgattunk 2 angol autót is, hátha valami különlegeset alkottak, de nem volt lenyűgöző egyáltalán. Egy francia Focal-os autó is nagyon jól szólt. Találkoztunk a két osztrák cimborámmal is, egyikük Hondája csapnivaló volt, a másik Volkswagen pedig közepes. Dmitrij Matveevvel (többszörös EB bajnok és bíró) is találkoztunk, Ő most nem versenyzett, hanem mint mondta a 'kiscsirkéit' terelgette, vagyis a 20 orosz versenyzőt gardírozta. Persze itt most mindenütt csak a hangról beszéltem, hiszen bennünket a hangzás érdekelt elsősorban. A beépítések is szépek voltak (mégis csak EB-n

vagyunk ám!), továbbra is hódít az üvegszál, az átépített műszerfal, az elől lévő szub, meg a megfilmesített bemutató.

A 220 versenyző elbírálása nem volt egyszerű feladat, volt olyan kategória, ahol több mint 25 kocsi volt. Ezért aztán néhány kategóriát kétfelé bontottak, két bíráló team dolgozott, majd a két brigádból az első 3-3-at ismét lebírálták, és így lett meg az első 6 sorrendje.

A hangnyomós autókat szerencsére nem hallottam mindet, csak láttam a mérést a kör csarnokban a fő színpad előtt. Aztán az EMMA Racing is itt volt megtartva, az akadály bójákat kellett bent kerülgetni. Egészen estig nézelődtünk, dumcsiztunk a régi ismerősökkel, meg hallgattuk a kocsikat. Beszéltem Jaka Seles-sel is, a szlovén team góréjával, aki panaszkodott, hogy az idén nem volt elég spiritusz a brigádjában és csak 4 kocsit sikerült kivinniük. Jaka, mint csapat főnök ténykedett, ő ajánlotta, hogy a Golf 5-öt talán érdemes meghallgatni. Meghallgattam még Dennis holland cimborám (Athénben ő lett mögöttem a második.) BMW-jét is, elég jó volt a Pio' cucc, de nekem nagyon hátul volt a szub) Ehhez képest a druszám egész jó helyen végzett. Meghallgattunk egy litván A6 kombit is, hát olyan átlagos volt. Azt mondta a fickó, hogy nagyon sokat gályáztak a beépítéssel, meg utána a behangolással is, mert a korszerű, agyon elektronizált német csoda nem akarta hagyni, hogy rendesen szóljon a cucc, mindig mindennel összeakadt a fedélzeti elektronika. (Vittek Herningbe magukkal egy hordó sört, és ott a kocsi mellett rendesen csapra verték, minket is megkínáltak vele. Jó volt!) Nem ez volt az egyetlen ilyen élmény, az egyik csarnokban az olaszok közül az egyik manus egy kicsi asztalkán tepertőt és parmezánt porciózott az arra haladók között. Naná, hogy megkóstoltam! Fini volt, meg rá a kori sör is☺. Volt egy franko kivikszolt Golf II is, tükrös volt belülről a motorháztető, meg mindene ezüst, meg króm volt.

Megint estig voltunk a kiállításon, úgy 7 óra után húztunk el a szállodába cicomázni, aztán mentünk a szokásos EMMA partira. Most nem póló volt a belépő, hanem nyakba akasztós biléta. A Crazy Daisy nevű belvárosi dizsiben volt megszervezve az esemény.

A kaja ára benne volt a beugróban. Svédasztalos kaja volt, halacsját ettem főként, de volt ott mindenféle finomság, csak a desszertként szervírozott gyümölcstorta volt eléggé érdekes,. Külsőre tök átlagos volt minden, de amikor vágtam belőle egy szeletet olyan volt, mintha farönköt próbálnék fűrészelni... Hát a tésztának az íze is olyan volt, mint a fáé! 23 óra körül elmentünk haza csicsikálni a szállodába.

Vasárnap reggel szerencsére nem volt másnap reggel, egyikünk sem ivott sokat előtte. Szokásos nehézségekkel indult a reggel..., megfrüstököltünk szép kényelmesen,

kijelentkeztünk a szállodából és elindultunk vissza Koppenhága felé. Nem sokkal elindulás után tudatosult bennünk, hogy óra állítás volt hajnalban, és mi ezt nem vettük figyelembe, még alhattunk volna egy órát... Odaérve a fővároshoz dél körül, megterveztük, hogy mit akarunk megnézni a sok látnivalóból

Mindjárt azzal kezdtük, hogy megnéztük a 'Kis Hableányt', ami a város jelképe. (Állítólag ennek a leánykának vallott szerelmet az egyik mesebeli rendíthetetlen ólomkatona...)

Meg megnéztük a belvárost is, érdekes, hogy a csatornák miatt egy kicsit nekem Szentpétervár, meg Velence jutna eszembe... Voltunk libanoni étteremben is, vagyis inkább gyorsbüfében. Ízlett itt is a kaja. Két útitársam csoki függő, így természetesen vagy egy órát voltak képesek eltölteni a kakaó illatban. Inkább egy elegáns klub benyomását keltette a helyiség, mintsem csoki szaküzletét. Láttam élőben a falra felszerelt Bang & Olufsen cd lejátszót, amiről igazi jó kis jazz muzsika szólt, Gyuri vett is ott egy lemezt.

Aztán még jól kisétáltuk, kinézelődtük magunkat, és 7 körül leraktuk a reptér mellett a gyorsvágont a kölcsönzőnél. Visszafelé nem késett a gép, rendben volt minden, Lubi Zoli barátom várt a Ferihegy 2-ön. Biró Tomit még kiraktuk a háza előtt Nyáregyházán, aztán egy jó óra múlva én is otthon voltam.

Paksi Dénes

Ps: Szóval? Béke, nyugalom, gazdagság, nem idegeskedik senki... Ha közel mész a zebrához, megállnak az autók... Ez Dánia ... Ha eccer disszidálnom kéne, ide mennék!